

ПРИСМИХУЛКАТА МОМА.

На друго мѣсто имаше една мома много присмихулка, която укоряваше всичкитѣ други моми и жени; човѣкъ не бѣше останалъ, комуто да са не присмѣе и да му неизвади прякоръ: на кого носѣтъ билъ дългъ или искривенъ, на кого лицето било грозно, на кого главата голѣма; еди кой си мязалъ на пуйка (мисирка), онзи билъ патка и др. Най послѣ като са ужени родихъ ѝ са двѣ женски дѣца, момичета, които бѣхъ досушъ безумни и слудничави, щото неумѣяхъ нищо, и ходѣхъ несвѣстни, като въртоглави. Слѣдъ тѣхъ роди момче, но и то стана таквозъ безумно. Когато поотрасте не бѣше за никаква работа; но ако го оставѣхъ да излѣзе самичко на вѣнъ; то са загубваше нѣйдѣ и ходяше като халосано, безъ да са сумяса, отдѣ да си отиде у дома.

Напразно не е казано, че *който са присмива на другитѣ и той ще стане такъвъ*. За това всѣки да глѣда себѣ си и своитѣ погрѣшки.

НЕМИЛОСТИВОТО МОМЧЕ.

Едно момче което имаше немилостивъ духъ, като ходяше по гората, колкото малки птиченца намѣреше въ гнѣздата имъ, іоще голички, пробождаше язиченцата имъ съ трѣнь, па ги накачаше по дракитѣ живи, или ако бѣдѣтъ подхвѣркачета на тѣхъ отрѣзваше крачката и ги пускаше да хвржкнатъ. Тѣй правѣше това момче всѣкоги, ако и даго мѣмрѣхъ хората много пѣти да не кѣтне тѣзи невинни гадинки. Веднѣжъ като бѣше са покачило на едно дърво и зѣ да бѣрка въ една дупка за да извади малки косовчета, напипа вътрѣ студено нѣщо, което било змѣя. Момчето, уплашено, дръпва си рѣката и, растреперано, по-скоро са спързоли на доло по дървото и отиде си бѣжишкомъ.